

Facem ū unū ultimū apelū către persoanele ce ne datoresc sume din trecutū, său pe anul acesta.

Din cauza 'ntărđiarii dumnelor, GHIMPELE va fi nevoită să dispară, căci toți cunosc că alte mișcări de vietuire nu mai are.

In timpuri ca cele de față, vorba lungă e săracia omului, eră de săracie sătu suntem, căci cu ea trăirăm sub tōte regimile cicoiesc, cu ea ne indeletinicim și 'n diua de astă-dī.

La abonați ne e dărū speranța. Déca și dumnelor ne voră părăsi, déca și cei ce au datorii către GHIMPELE nu și-le voră împlini, și potă lua adio chiară de pe acum de la acestu diară.

Cosciugul e gata și grópa făcută. Nu rămâne de cătă să sarunce tărâna peste reșoatu și să i se cânte «vecinica lui pomenire».

S U M A R I U

1. — Linguitorii, ei sunt în tot d'una la preț, alfa și omega.
2. — Sciri sosite cu băsica lui Caragea. — Adeveruri turcești.
3. — Hi! Murgule. Ca vîntul oră ca gândul. — Românu totu Român.
4. — Nuo grăsnice răsbōie—Musafir pentru Ciocoi și Mărcuța.
5. — Apel către ortă. — Zor că nu' de glamă.
6. — Ceva. — Ce răbdări prăjite.
7. — Să iubim. — Nu e rău daca mai aveți timp, și daca coruptinnea vă dă pace.
8. — Chițibugură — Să și vie nebunii în fire până n'ajnug la monastire.
9. — Viorica. — Bine e să fi ca o viorică.
10. — Un cuvînt pătrat. — Ghică daca puteți fără bătae de capă.
11. — Epigramă. — Tot mai bine de căt ciomege.

L I N G U S I T O R I I

In astă tără prin lingusire
Ori-cine-adunge prea fericită;
Avere multă, ranguri, mărire,
In chipul cesta cătă n'a găsită?
Mulți lingendu măna la micu și mare
Său făcută ómeni imputitor;
Déră vai! unū nume le'i scris p'onore :
Linguitor!

Fără să sciă bine citirea
In posturi nalte uni-a adjunsu;
Hrănidu minciuna și injosirea
Săpându pe alții pe sub ascunsu.
Prin vorbe late, lingusitore,
Său făcută ómeni imputitor;
Déră vai! unū nume le'i scris p'onore :
Linguitor!

Veduiu adesea ómeni de milă
Cerendu unū sprijin la celu bogatū,
Nelinguindu'l, ū gonia'n silă
Fără să asculte alu loru oftatū!
Elu miluesce cu îngânfare
Pe mincinoșii înselători,
Pe cei ce'n lume le'i scriu p'onore :
Linguitor!

Chiăr și temeia are iubire
De celu ce'i spune minciuni mereu;
Si o descântă prin lingusire
Urcându frumșetea la empireu!
Celu ce-o iubesce cu infocare
Nu' lăuată în séma adese ori,
Căci ea să-ncrede celoru ce'i pare
Linguitor!

Vedeți ce bună e lingusirea
Si cum în tōte iși are locu;
Căru-o respectă aū resplătirea
Că'n scurtă vreme daū de norocu.
Unul așcăptă cu desmierdere
Sălă lingușescă celu tărătoru;
Altul să face fără de pudore,
Linguitor!

Moise.

SCIRI SOSITE CU BĂSICA LUİ CARAGEA

Corespondintele nostru de la Stokolm ne serie că în noaptea de 30 August, tōtă armată turcească de sub comanda lui Mehenghel-Ali, Suliman-paşa și Osman-paşa a trecută Dunărea pe la Călărași și vădendu că nu are cu cine să se bată, s'ară fi intorsu îndărătu, lăudându 8000 prisioneri, căru fost liberați îndată ce au

declarat că deneșii nu se acceptă la acestu atacu din partea Turcilor.

Din Gornji-Studen se depășează că, tocmai pe cānd era în cele-lalte părți eclipsă totală de lună, la Sipca se întempla eclipsă de semi-lună.

De la Constantinopole ni se trămite scirea că Sultanul ară voi să bată pe Rusi. Dăm acestă scire sub cea mai strictă rezervă.

Din Pesta ni se comunica că generalul Klapka ară fi ținută unu nou discurs, în care se miră de Ungură, că nu vină să ocupe România, care e un teritoriu eminentă ungurescă, usurpată fără de nici unu dreptă de Români. Ungurii au răspuns că voesc să ne mai lase vrău cătă-va ană și pe urmă își vor cere dreptul loru, atâtă asupra tărăi Românescă cătă și asupra tuturor ținuturilor, pe cari strămoșul loru Atila le-a luată cu armele.

Lângă Karaskadakrajoickoi a fostă uă violentă luptă între 4 Turci, 2 cazaci și unu cară cu boi. Rezultatul nu se poate cunoaște însă, totu ce se poate scrie, e că au fostă perderi enorme de ambele părți, dără mai puține din partea Turcilor, cără s'au întinută în defensivă.

Redif-paşa de căte oră e invitată să se prezinte înaintea Consiliului de răsboi, pentru casă nu via, dice căre cholerică. Fiind că e necesitatea de prezenta sa, Sultanul îndopă pe bietul pasă cu picături, în cătă din bună sdravenu, lă făcută să suferă de băla opusă cholerică.

Din Londra se scrie că Anglia se mulțumește de politica Ungariei și e decisă să împără Europa totă în trei părți: partea de la nordă să fie sub posessiunea Angliei, cea de la sudă sub a Turciei, iară partea de mijloc, vizitată de Atila, să rămăne în posessiunea Ungariei.

Bielul Pătescu!... Cu toții o pătese! : Eră cu Muceadonski, astă-dă cu Năucu-Ducă.

* * *

Altă evenimentă și mai ingrozitoră!... Altă resbelă și mai înfirătoră deschisă guvernului, pe lângă cele-alte!...

Care?...

Inteligintele și mariile publicistă, Redactorul ală Réforme, a căru morișca s'a intorsu după atatea vînturi ale... sărtei, și-a îndreptat bateriele săle gigantice în contra guvernului, începându a'l bombardă cu furiă și-a'l sgudui din temeli, pentru că nu i-a cerută permisiune ilustrei săle personă, pentru trecerea armatei preste Dunăre.

O, Mucea-Donsky! O, Pătescu! O, Năuculescu! O, ilustru nepotul ală lui Lord-Byron! O, Slavici! O, Băghescu! O, în fine, Mimi-mi! Unde sunteți?... Veniți și vă da frătesca sérutare, cu nouă vostru confrate ce vă sosește 'n tabără. Primiți lă deschideți-vă brațele șiei rătăcite, ce vine 'n mijlocul nemului lupescu! Si pochii Cuconulu Aleache din crama de la Oodobescă, să vă dea părințescă și 'n-suflătorea loru de duhă bine cuvenită în veci... Aminu!

Ghimpoiu.

A P E L U C A T R E O R T A

Frațiloru e tristă starea în care adă ne aflăm: De n'omu înășta puterea daū înscriș că-o să crăpăm; Nu e vorba de răsboie, nu e de ce s'o 'ntimpla,

Ci e netedă, curată, că n'avemă ce mai mâncă!

Să stersi alba 'n căpistere și pungoiul să secată;

Dără nică astă nu e mare, alta însă m'a 'ngrijată:

Cu atatea rechisită ce se facă pentru răsboi;

Nu scu dacă va rămâne ce să mai ciordimă și noi.

Judecându cu sănge rece avemă dreptă să ne 'ntrebăm:

Ce suntă aste rechisită? Noi ce-o să mai regulăm?

Ce-avemă noi cu găgăuți ce în luptă aū intrată?

Ce ne facem, noi boerii, de nu-omu avea de furată?

«Cu bană se ține obrazul ce subțire e născută»

Si de n'o fi bană în tără ce credetă cără de făcută?

Eă unul vă spuiu, nu'm place trebile cumu s'au croită.

La putere dără! pe dênsa! căci de nu, ne-amă prăpădită.

Nu e timpu de statu pe gânduri; la putere să venimă,

Căci de nu vădă cu durere că 'n paronu o să simă,

Si, uă dată la putere, treaba-ară merge scîti găitană:

Timpu ca astă de gheliruri nică că va mai fi 'n vi'un anu.

Vă sculați și micu și mare, și desculți și încălăziți, Si cu băte, cu ciomege dragul să stupă sălăiște și înhăță;

Nu lasătă să trăcă timpul căci tărădă măine va fi:

Ascultați-mă pe mine, de nu vreți a vă căi.

Dată în quartierul generalu de la Golășei.

Lascarache Catără genam.

Secretarul rococe.

C E - V A

Posomoriti cititori! și drăgălașe cititoare! Adă, ca nică uă dată, mă găsescă pusă în uă pozițiu, său pușăciune său pozițione, (cumu vetă vrea), forte critică. Mă rogă să nu credetă că e vorba de crisă: astă e ce-va comună; e vorba că, în calitatea mea de colaborator ală «Ghimpelu», suntă datoru, — vrându nevrându, — pe tōtă săptămăna să vă daū căte ce-va de citită.

Până acumă a mersu cum a mersu, dără de aci nainte: basta. Idei nu mai potă născoci; subiecte nu mai găsescă; și, cându născocescă, său inventarise căte-una, rară de totu; cându, fiindu în plimbare, găsescă căte vrăună subiectu: său că le uită pén'casă, său că acasă din grabă nu găsescă condeiul, său în fine cenăla e uscată în călimări, său trecendu căte-unu cazacă pe la ferestre 'mă chiamă atențiu, și privirea spre elu, și, ca după Dracul, mă uită pén' ce 'lă perdu cu totul din vedere. Astă-felă vai! de acea ideie, vai! de acel subiectu: décă mai scapă zdravănă din atatea naufragiuri... Si credetă că e numă atâtă? Nu!: Cându mă pună a desvolta, său a 'lă desvolta, condeiul în măna, par'ă e jurată, se face greu, greu... pén' cându, ne mai putendu-lă tine, 'lă aruncă cătă-colo!... Si, nu-amă dreptul în nisice astă-felă de momente?...

Ei! a trecută nițică vreme: două săptămâni, și eșu nu v'amă spusă nimica. De va trece și-a treia, suntă pusă la străfă. Da: la Redacțiunea noastră nu e ca la cele-lalte... Mă 'mpinsu, nu sci'u cine, să îscălescă în condică. Nea Toma, care n'a avut de lucru, s'a totu ținută de capul meu, pén' mă făcută a mă hotără și-acum se retrage la... pensiă, lăsându-mă pe măna lui Scutură și a celor-aliți. Ce 'i mai păsă! și-a umplută posunarul cu poli împăratești, rile turcescă și galbenă chesaro-crăiescă... Nu mai vrea să scie de nimene. Tōtă diua nu se

NUOI GRÓSNICE RESBÓIE

Resbelă în totu Orientul!: dincolo de Dunăre și din-cocă de Dunăre; în Turcia ca și 'n Pasagiul Român!

Acestu resbelă, din Pasagiul, s'a 'ntimplată Lună, 29 Augustă, între duo ilustri năuci, — surugi de la «Postalionul» unguresc, cu 6 ca, căru s'au lăuată la trintelă.

Ce să vedă?

Revoluția!... Vărsări de sânge!... Ruperi de urechi!... Burdușeli pe spinare și scăparătură de măsele!... Păruiești ca la Șepte-Nuci! Chiș!... Vai!...

Pentru ce?...

Pentru unu pumnă de gologană.

Din fericire că poliția intervenind, a oprită d'a se comite omorū.

Pătescu, care-o pătise, ești cu părul săburlit, cu mintea născită, cu ochii holbați ca de brosoară, cu nasul frântu și cu măselele mișcate din locu și scoborind scara pasagiului 'ști-arunca spre prăvălia surugiloră priviră de adio pline de regrete injurăndu, fără perdea, pe fratele lui de gazetări, care remăsese triumfatoru, deși cu urechile lungite d'unu cotu, și rupte pe jumătate, în prăvălia.

Așa suntă surugiori: când beaștă multă să aștepte la cărtă și cărtă fără bătaie ne-avându nică unu hasu, imprimă și-acăstă ultimă formalitate... pentru ca lucrul să fie făcută în tōtă regula.

Așa facă dulăi flămândi, cându se bată pe fărimițurile ce cadă de la mesele Ciocailor!...

mai dă josū din birjă și cândū zărește pe vre-unul din noi, ca să scape, întorce capu 'ncolo.

Ce va să dică unu omu *cândū are!* Făcu ce făcu cu «*Ghimpele*», și, cercetați în Londra, că are pe la bânci duoč, trei sute-mii franci; cercetați în Viena: peste sută; cercetați în Franță: aci e mai multu! trei-patru sute de mi. La noi însă în Bucuresc, puținu de totu: vre-uă sută de mi, căci fuga lui *Hristu*, sinucidera, lui *Poumay* și altele, și au cam inspirat puțină temă, și i-a frică să nu să stergă apoī pe botu de denești.

Așa! iubiți cititori: *Nea Toma* a făcutu bani. Si cum nu putea face cândū avea atâtă *deci-de-mii* de abonați? Cand nu i-remânea foī nevîndute nici de lécu? Se dice că gazetarii, și mai-cu-sémă cei constanti în principiu, suntu săraci: Minciună!... Proba?: Elu...

Uă dată, (ertați-mă décă începu ca în basme: tin forte mult a vîcconvinge despre cele ce-amu disu), uă dată, venia de la şosea: nu mă băgase de séma (ca totu d'auna), cându să pomeni cu muscularul că stă. Fără a să uita pe ferestră, (căci era în coupé) se răstesc furiosu strângend de o *mince* din nauntru care tipă. Muscularul nu vrea să mărgă. Se sculase să lă pălmuiască, când dete cu ochi de mine. — «Ei! bată-te norocul!» mă dise, tu a fostu *Cioceșcul?* — Eu, dar de unde vii *Nea Toma*, îl întrebai. — De la *sos*. — S'a sfranțuzit, »disei înceat. El mă audă și ofensatul mă respunse că «ori n'are cu ce?» — Ba da, i-ai disei, dar bagă de séma: nu pré cheltui; e *criză*. Plécă, căci vremea trece, și muscular acum suntu la preț. — L'amă abonațu cu anul, mă dise, și plecă.

Să mai diceți déru că n'are bani. Penă mai eri unu *gazetar* și acumu... milionar: mai plângeti-lă décă vă dă mâna!...

A duoa di, spre séră, mă intâlniiu iară cu elu. Era pe jos. Ce-o fi pătitu? căci cătu de colo, mă salută, s'apropia incetinelu de mine, și, scoțindu trei depesi, mi le dete să le citești. Scită ce conțineau? Să vă spunu mai pe scurtu: «Banca cutare, «cutare, cutare, etc. a datu falimentu!... Banchierii nu să scie unde suntu!...»

Să lă mai mustredu? *După mórte și calu de ginere!* — «Lasă, i-ai disei, nu mai fi tristu: mai aș pe la cei de-aici. — Așa datu și astia, mă răspunse.

— Mai aș pe la abonați rei de plată. Atunci și mai veni uă lécă 'n fire. — «Dér», adăgai, numai de le vei putea strâng: nu sci că e *criză* și de *cinstă!* Auindu acestea *Nea Toma*, tristu, și luă séra bună și plecă.

Ecă-așa! din omu cu stare rămase totu ca mai nainte. Nădejdea pe foștii abonați era slabă, slabă de totu; dér ore trebue să nu mai spere?

De unde scită, iubiți cititor și drăguțe cititoare, că d-lorū, după atâtă vreme, nu s'ară fi gândită că: nu de géba *Tipografulu* i-a tipăritu gazeta; că nu de géba *Litografulu* i-a Litografiat-o; că nu de géba, în fine, noi i-am *umplutu-o!* Da bani și *Tipografulu*, și *Litografulu*, și nouă. Si noi eramă cei mai scumpi: citiți *Ghimpele* de astă-vără, (1876 Augustu sau Iuliū), și veți vedea că *Palicar* vă spune cu cătu eramă plătiți.

Faceți dér, domnilorū abonați pén'acum *rei de plată*, ca nădejdea lui *Nea Toma* pe d-vostă să nu fie după cum crede: Mai, gânditi-vă și la pustia de *cinstă*, décă mai este pe la d-vostă!... Nu ne mai spuneți de *criză*; nu ne mai spuneți că nu avetă: vă știmu. Lipsiți-vă, 'ntr'una sau duoă seră, de *Fandy*, *Rasca*, *Ghichard*, și *Dacia*, sau de *Mitana* și *Zamfir*, și vă lustruiți, cu bani ce i-ați fi cheltuitu p'acolo, cinstea pătata de necinstita plată!... Dracul, în umbră rînesce de bucuria că o să și mai măriască familia în *Catastich*!... *Amin!*

CIOCOIESCU

SE IUBIMU

(AMICULUI J. J. ROSCA)

Timpul sărbătorește, *Timpul* nu mai stă pe locu, Viindu bătrânețea rece Pieră-alu tinereței focu

Si bătrâni cu fruntea crăță, Căutăm către pământu: Intr'uă bună diminuță Schimbăm viața pe-unu mormentu.

Copilașul micuțu sărbătorește, Lasă-alu mamei dulce sînu, Căci scrișu este ca să móră Toți: și tineri și bătrâni!

De ce déru venimă în lume Décă astu-felu ne e scrișu? Décă viêtă, gloriu nume, Pieru, să ducu, ca și un visu.

Pentru că... Déru cine știe? Totu ce scișu e: cătu trăimă, Să cătămă déru să ne fie Traiul dulce: să iubimă!

C. N. CORNĂTEANU.

CHIȚIBUȘURI

Timpul ne spune că «*tinerimea patriciană* (?) care stă numai în salone» a luatu armele pentru apărarea patriei, pe cândū *tinerimea patriotică* (plebeiană) n'a făcutu nici uă mișcare!

Acăsta i-ore unu adevără, sau nobili redactori au vrutu numai ca să și poroclescă tagma loru și să se arate că seamănă cu anticii patrician? (!)

Presă-bovină intr'unul din numerile săle spune că nu e timpul acum de a cerceta *diferitele si numerosele cause*, cari aș sleită finanțele țărei. Negresită că nu e, daru toți le scișu și le cunoșcu mai cu séma cei de la *Presă-bovină*.

Redactorul **Răsboiu**, sau *Ciomăgele*, propune diariștilor uă intrunire asupra *modului de a discuta latinitatea nostră*. Nu ne îndoimă că la acăstă adunare va figura și *Boeru Matache*, unul din gazetarii și vîndători de jurnale cei mai veterani, omu de neamă ca și micul nepotu alu marelui Byron.

Constipaționalul, gazetă cu două limbi, acusă guvernul că de ce n'a ascultat și opinia sa în cestia cândū și cumu trebuia armata Română să trăca Dunărea.

Mare rău a făcutu guvernul de nu l'a consultat!....

Impertinența Română din Iași, vădendu scrișorea Bizadelei către Presa, în care îi spune să iuceteze cu injurăturele, esclama:

«*Trop de générosité nuit, mon Prince!*» Afferim și trone Marico!....

Doctorul Aliavad dise către felcerii săi: — Să se strângă toți măgarii, cari tragă la cărele de ambulanță, ca să-i pozamă.

Dumneata te pozezi cu ei? ilu întrebă sinceru de totu unu medicu.....

Primul care a făcutu saftea ambulanțelor după cătu aflamă, e bizadăua într'uă plimbare pe Bulevardu.

Curechierul de séră să schimbatu în *Postilion* (Surugiu) ca să pótă înjura mai tare.

Luându de modelu pe celebrul scriitor modern, pe care ilu cîtesă fără să spue numele, **Surugiu** va fi unu jurnalul Universal! Nicăi desceptaciune, nicăi spiritu nu lipsesce celor doi năucă redactori și, emblema jurnalăștilor din continentul vechi.

Spre a da uă probă de capacitatea sus-âșilor, citim uă următoare aprosito de Bolintinéu:

«În locu de monumentu, nicăi uă cruce pe mormantul lui!»

Totă lumea scia că e mai multu d'uă lună de cându, prin stăruințele domnulu ministru de Culte, să a ridicat unu monumentu nemuritorulu bardu, numai adormitii surugii din **Postalionul** cu 6 cau înaintașii, n'a aflată anca!...

Bre! Bre! ce exacte nouătăți dau dumnealor!...

La redacția **Ghimpelui** s'a adusă mai multe ofrande, cari voru fi înaintate la locul destinat. Multumim donatorilor de marele patriotism!

Iată lista: Marele Principe *Mofuz-pasa*: 10,000 saci răbdări prăjite.

Marele Principe *Bostan*: 10,000 gogosi de tufă. Marele Baron *Bourescu*: 10,000 bășici de săpun.

Marei Printi de *Styr-bey*: 10,000 legături știru opăritu.

Marele Principe *Sut-Sore*: 10,000 coj de sămânță de meiu.

Marele Principe *Brâncă*: 10,000 coj de raci.

Marele Principe *Bibi*: 10,000 case de păienjeni

Marele Principe *Filipu-secu*: 10,000 saci de linteță.

Marele Principe *Mavro-yanis*: 10,000 căpătină do tîri.

Marele Coconu *Hais-cea-Viorea*: 10,000 foj de praz.

Marele Coconu *N. Dresu*: 10,000 coj de nuci.

Marele Coconu *Gună-călare-pe-prună*: 10,000 sămburi de prune.

Marele Coconu *de Bozii*: 10,000 coj de alune.

Marele Coconu *Movilă*: 10,000 de căscături.

Marele Coconu *Stavrache*: 10,000 foj de măslariță din grădina lui.

Marele Majoru *Mig-Mas*: 10,000 saci tărite de bragă.

Afara d'acăstă listă amu mai priimitu și de la următoarele tagme:

A *Advocaților*: 10,000 vocabulare de vorbe late: *Totu pentru noă. nimică pentru voi!*

A *Deputaților*: Diurna pe 10,000 de ani;

A *Jurnaliștilor*: 10,000 sciri de gheșeftu aduse pe firul calapodulu posunaru, și de la,

Tagma Comiteteleru Elene, Armene, Sérbe, Bulgare și Transilvăne din țără, respectabila sumă de 0,000,000 lei și 00 bani.

Cărora le mulțumim din rărunchi.

Afara d'acestea, Onor: și Cinstiță cetățenă *Nicolae Christu*, ne trămite uă scrișore prin care ne anunță fericita nuvelă că, vădendu actuala criză ce domnește la noi în țără, a instituit unu Comitetu în America în favoarea celor pe cari i-a săracit.

Sgabercea.

VIORICA

(După DUPATY.)

DEDICATIUNE JUNELORU DOMNIȘOARE

Gingăsa floricică,
Numită VIORICA,
Să ascunde
Nu sei unde,
Ca ea mai multă să fie
Cătătă, prin cămpie,
De toti cu mare doru.

Modestă și frumosă
Copila graciósă,
Ca uă mică
Viorică,
Ea trebuă să s'ascunda,
Ia ea să nu pătrundă
Vr' uă rază de amoru.

JULIUSS J. ROSCA.

UN CUVÂNTU PATRATU

«*Natiunea Română*» unu nou organu de publicitate care apare în trei editii, cu acelasi materiu, ne propune prin numărul 1, de Vineri 26 Augustu curentu, uă problema de *cuvântu patratu*, a cărei deslegare, în tôte conditioane cerute, i-o dămă aci:

P A R A
A M O R
R O M A
A R A P

dăruindu și noi unu cuvântu patratu cu regulele următoare:

Rândul săntei să incepe cu initiala Capulu unu stat micu îngrăditu de state mari și este în tôte cele patru litere ale séle, numele unu dobitoă care trăiesce 'n apă.

Rândul altu doilea incepe cu initiala întemeitorului unu statu, și însemnează în totul său uă flóre.

Rândul al treilea, invers celu d'alii doilea, este numele propriu alu unu dobitoă credinciosu căntău de unu poetu Român.

Rândul al patrulea, inversu celu d'antei, este locul unde unu ómeni obosită de munca și plăcisoru dilei să ducu să mai petrecă.

Ghicită decă vă dă mâna!...

NB. Ghicitorulu i se va face distinsa onore d'a i se da uă recompensă *năcunala și patriotică*.

Jun-lin-un.

EPIGRAMA

(AMICULUI J. J. R.)

Dacă 'n lume, amice, omul este a sörte jucărie, Ce'ătunica densă óre?.. e mai multă de unu copilu, Care neșteind ce face și în urmă ce-a să fie, Saă sfaramă saă aruncă cărucirrul lui debilu? Dér' copilul de părinte e mustătă ca altă dată Ce-a făcutu să ut mai facă; înscă sorteia e mustătă De unu altul?.. saă nu este?.. Densă nu'ă, căci totu mereu Ne sfărbește și ne-aruncă, după cum e gustul său!...

C. G. H.

— Madam Hungarie, lasă'ți năravulă dă'ne calomnia cu frații tăi conducători, să nu o pați și tu ca ciorbagiulă fratele tău de peste Dunăre. Vedî'l în ce hal e!